

Parurta 1: Yeşil Dünya Ve Yeşil Taş
Yusuf Kaya

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: İbrahim Çakar

Son Okuma: İbrahim Çakar

Sayfa Tasarım: Emir Tali

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

2. Basım, İstanbul, Şubat 2025

ISBN: 978-625-7561-39-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

PARURTA 1:
YEŞİL DÜNYA VE YEŞİL TAŞ

Yusuf Kaya

YUSUF KAYA SOSYAL MEDYA HESAPLARI

[WWW.INSTAGRAM.COM/ parurtazim](http://WWW.INSTAGRAM.COM/parurtazim)

[WWW.TWITTER.COM/ Parurtaizm](http://WWW.TWITTER.COM/Parurtaizm)

[WWW.YOUTUBE.COM/ Parurtaizmce](http://WWW.YOUTUBE.COM/Parurtaizmce)

PARURTA SERİSİNİN İLK KİTABI

Bu kitabı, bana insan olmanın özünü, sevginin ve bilgeliklerin derinliğini öğreten dedem Mehmet Şerif ve hayatımda her daim bir ışık olan babaannem Esmem Kaya'ya ithaf ediyorum. Onların sonsuz desteği ve öğretileri, yazdıklarımın ruhunu besleyen en değerli hazinemdir.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ:	9
GİRİŞ:	11
ACI BİR HİS	13
1. BÖLÜM: GECENİN ORTASINDA SON TOPLANTI VE YİNLÜ YEMİN	15
2. BÖLÜM: SALDIRI HAZIRLIKLARI	23
3. BÖLÜM: ACİL ÇAĞRI.....	31
4. BÖLÜM: ESRARLI SAVAŞIN BAŞLANGICI.....	37
GÖRDÜKLERİM.....	45
5. BÖLÜM: DİREKLİYE YARDIM EDEN KADIN	47
6. BÖLÜM: YEŞİL GÖL	55
BİZDEN BİRİ.....	61
7. BÖLÜM: KORUMALI DUVARLARIN OLUŞUMU VE PINAR'A BIRAKILAN NOT.....	63
8.BÖLÜM: FEV YORN'UN HAİNCE PLANI	69
9.BÖLÜM: GÖLDEKİ TUHAF YAŞAM	75
İÇERİDEKİ İŞLER	81
10.BÖLÜM: ALİ'NİN DİKKAT ÇEKİCİ HALİ	83
11.BÖLÜM: ABOLARA'NIN BEDENİ.....	91
12.BÖLÜM: YIRTICI CANAVARLARA DÖNÜŞEN GÖL CANLILARI	99

13.BÖLÜM: ALEYNA'NIN GERÇEK HAYATI	105
YAKALANMA	115
14. BÖLÜM: ANLAŞMA	119
15.BÖLÜM: DİGORY'NİN İHANETİ	131
SICAK BİR EV.....	141
16. BÖLÜM: PARURTA: YEŞİL DÜNYA.....	143
17. BÖLÜM: KUTSAL TAŞ - YEŞİL TAŞ.....	159
18.BÖLÜM: İKİ GEZEGENDEKİ SAVAŞ.....	171
ÇÖZÜLEMİYEN SIR.....	197
19. BÖLÜM: KÖYÜ TOPARLAMAK	201
ACIM VE KORKUM.....	213
20. BÖLÜM: VEYSELİN HAYATI.....	215
21. BÖLÜM: GÜLBEN'NİN HAYATI.....	223
22. BÖLÜM: CENAZEDEKİ İKİ KİŞİ.....	233
23. BÖLÜM: YENİ FELSEFE	243
SON SÖZ:.....	257
TEŞEKKÜRLER.....	259

ÖN SÖZ:

Kitabımla ilgili belirtmem gereken önemli bir husus, arkadaşlarım ya da başkaları kitabımı okurken Parurta'daki isimleri sanki İngilizceymiş gibi okumalarıdır. Örneğin, "Carten" ismini "Karten" veya "Kardın" olarak telaffuz ediyorlardı. Okuyucularımın bu hataya düşmemesi için belirtmek isterim ki, kitaptaki yabancı isimler ve kavramlar Dünya ile bağlantılı değildir, hepsi Parurta'ya özgüdür ve yazıldığı gibi okunmalıdır.

Bir diğer husus, Parurta'daki her yönetimin kendine özgü dilleri olmasıdır. İlk seride, karakterlerin diyaloglarını Türkçe olarak vermeyi tercih ettim. Bunun yanında, gezegenin ortak dili olan Partuca da bulunmaktadır. Olayın geçtiği Direkli Köyü'nde ise, normal konuşmalar Kürtçe şeklindedir. Karışıklığı önlemek amacıyla, karakterlerin konuşmalarını Türkçe ile yazdım. Parurta gezegenindeki yönetimlerin dilleri de aynı şekilde Türkçe ile sunulmuştur.

Şimdiden değerli okuyucularıma keyifli okumalar ve yollarına ışık tutacak mutlu bir yolculuk diliyorum.

GİRİŞ:

Kâinata bir sürü gezegen ve yıldız vardır. Teknolojimizin el verdiği kadarıyla haklarında bir şeyler biliyoruz. İçlerinde yaşamın var olup olmadığını ise bugüne kadar belirsiz kaldı. İnsanlık Dünyada yaşıyor ve Dünya'yı sahiplenmişti. Hatta egoları o kadar çok artmıştı ki, sanki evrende onlardan başka kimse yokmuş gibi davranıyorlardı. Ama bir yer vardı, yaşamın olduğu başka bir gezegen. Bu gezegen, Güneş Sistemi'nde diyebiliriz; ama bilim bunun farkında değil. Çünkü gezegenin bulunduğu konum öyle bir yerdedir ki, hiçbir teleskop bu gezegeni göremez. Gezegen, karanlık bir noktada kendi yaşamını sürdürüyordu. Güneş'ten oldukça uzak olmakla beraber, Güneş Sistemi'nde attığı bir turda sadece iki kere Dünya'nın görüş noktasına girebiliyordu. Neptün'ün halkaları ve uyduları bu görüş alanına girip gezegeni gizliyordu. Bu sayede gezegenin yaydığı ışık ve radyasyon, elmas gezegeninin halkalarına ve uydularına çarpıyordu. Gezegen ve içerisindeki yaşam hakkında bu sayede günümüze kadar habersiz kaldı Dünya.

Güneş Sistemi'nde olan bir gezegen vardı: Adı Parurta'ydı. Bu gezegende genelde enerjiyi kullanabilen insanımsılar, yaratıklar ve değişik güçlere sahip bitkiler, yani "berkler" vardı. Berkler kendilerine uygun yerleri seçmişti ve kimse kolay kolay onların bölgelerine giremiyordu. Çünkü kendilerince çok güzel savunmalar geliştirmişlerdi. Yaratıkların bir kısmı yeraltını, bir kısmı da yerüstünde değişik bölgelere yayılmıştı. Yiniciler, yani enerjiyi

kontrol eden insanımsılar, yer üstünde yedi bölgeye ayrılmışlardı ve her bölgenin birer yöneticisi ve kendilerine ait ana dilleri vardı. Aynı zamanda Parurta'da yedi ülkenin konuşup anlayabileceği ortak bir dil de vardı; bu dil, Partuca dili olarak biliniyordu. Ortak dil olan Partuca, ülkelerin işini kolaylaştıran ve gezegendeki halk arasında önemsenen bir dildi.

Yinciler arasında yıllardır süren bir savaş vardı: Tek parça olma savaşı. Bir taraf Parurta'da tek güç olmaya çalışırken, diğer taraf bunu engellemeye çalışıyordu. Bu savaş, yıllardır gezegendeki tüm yaşayanları olumsuz etkilerken, hala var gücüyle devam ediyordu.

ACI BİR HİS

Yaşadığım yerin yaşam koşulları çok zor. Bir şekilde katlanıyorum. Yapmak istemediğim şeyleri bana yaptırmaları acı veriyor. Acı, acı, acı! On iki yaşındayım ve benim yaşımdaki çocuklar gelişmiş ülkelerde sıcacık bir hayat sürerken, ben burada, bu soğukluğun içerisinde kalarak ruhumun donmasına acı çekiyorum. Anlıyor musunuz? Her geçen gün dışarıdaki insanların ruhlarındaki buz, bir virüs misali benim ruhuma bulaşıyor. Bunu engellemek için tek çarem eğitime sığınmak.

Ben Ahmet, zorlu bir yerde yaşıyorum. Ve bu zorluğu azaltmak için eğitime sığındığımı söylemiştim sizlere. Ama eğitimimin önünde bir engel var: Babam. Ben her gün okula gidip yeni şeyler öğrenmek ve bunu çevreme aktarıp onları uyandırmak isterken, babam bu düşüncemi zırvalık buluyor. Onun tek anladığı koyunları ve kuzuları iyi para edecek duruma getirmek, ev işleriyle ilgilenmek... Yani eğitim, babam için bir boş şey. Buna karşı çıktığımda ise sonuç etimin morarması, topallayarak yürümem, tokat, tekme oluyor. Babamın düşüncesine aykırı olan düşüncemi hiçbir zaman rahat bir şekilde söyleyememişimdir. Yaşadığım şartlar böyle.

Size farklı bir şey anlatacağım. Hislerim her zaman güçlüdür. Ne zaman kötü bir şeyin olacağı içime doğsa, kısa zamanda o kötülük gerçekleşir. Size sıradan bir şey ya da öyle lafmış gibi gelebilir ama benim hislerim normalin üstünde güçlü. Anlayamadığım

bir şekilde güçlü. Bir şeyin başına iyi ya da kötü şeyler gelebilir ve bir sürü olasılık vardır. Bu olasılık havuzunun içerisinde en güçlü olasılığı beynim sürekli uyarı veriyor. Kısa süre sonra o olasılık gerçekleşiyor. Çok az kez gerçekleşmediği oldu. İlk başta gerçekleşmeyenlere şaşırdım, daha sonra edindiğim tecrübelerle anladım ki beynim zaten o tarz olasılıklara sönük bir uyarı veriyormuş. Bu hislerin tam ne zaman başladığını net bir şekilde hatırlamıyorum ama tahminimce altı yaşında fark etmeye başladım. O zamanlar buna bir isim koyamıyordum. En kuvvetlisini yaşadığım zaman gidip anneme her şeyi anlattım. Ama daha kendim bile bu şeyin ismini bilmediğimden dolayı anneme net bir açıklama yaptım diyemeyeceğim. Ondan dolayı annem beni pek fazla umursamadı. O günden sonra kimseye anlatmadan kendi içimde yaşadım.

Birkaç saattir köyümüzün başına büyük bir felaketin geleceğine dair içimde bir his var. Ne kadar bu hissi gidermeye çalışsam da uyarı vermeye devam ediyor. Anlam veremediğim, aklımın ermediği bir tehlike.

Ben Ahmet, on iki yaşındayım ve hislerime güveniyorum. Köydeki herkesin yaşamını etkileyecek bir tehlike yaklaşıyor.

1. BÖLÜM: GECENİN ORTASINDA SON TOPLANTI VE YİNLÜ YEMİN

Dünya'nın göremediği Parurta gezegeninin bir tarafına karanlık çökmüştü, diğer tarafı ise hala gündüzdü. Bir yönetici vardı; ülkesi ve yönetici binası şu anda gezegenin karanlık tarafında kalıyordu. Zifiri bir karanlıktı; dışarıda hiçbir şey çıplak gözle görünmüyordu.

Fev Yorn, kendi binasında toplantı için hazırlattığı odada oturmuş, gelecek olan misafirlerini düşünüyordu. Oda tamamen karanlıktı. Fev Yorn, parmağındaki lav rengi taşa dokundu. Taş küçük bir "tik" sesiyle halkanın ortasından kalktı. Artık yin yapabiliirdi.

Halkayı ilk önce anlatmak doğru olur. Her enerji kullanıcısının uzun parmaklarının (genelde orta parmak olur) baş kısmında yüzük şeklinde bir halka vardır. Kişinin derisi hangi tondaysa halkası da aynı tonda olur. Her yincinin bir tane halkası olur. Bu halkalar sonradan eklenen değil, doğuştan sahip olunan bir şeydi ve halka, parmağın baş kısmıyla birleşikti. Sanki parmak baş kısmından ikiye ayrılıp halkayla bütünleşmiş gibiydi. Bir nevi yüzük görünümündeydi.

Parurta'da enerjiyi kullanmak için yapılması gereken ilk işlem, halkanın ortasındaki taşa, halkanın sahibi kendi parmağıyla dokunur. Halka uygun ise -genelde uygun oluyorlardı- ortasında-

ki taş küçük bir tik sesi ile biraz halkanın ortasından kalkardı. Bundan sonrası artık sahibi istediği yini yapabiliirdi. Taş eğer aynı günde tekrar yerine oturtulursa, aynı günde sahibi ışınlanmak hariç yin yapamazdı. Ertesi gün taş kendiliğinden oyuğuna giriyordu ve tekrar başa sarıyordu: Yönetici tekrar parmağıyla taşa dokunuyor, taş tik sesiyle hafif oyuğundan çıkıyordu.

Fev Yorn, halkasından lav rengi bir ışın yolladı karşısındaki duvara. Işın duvara değdikten sonra dört duvarın ortasında çizgi bir şerit halinde ateş çıktı ortaya. Fev Yorn, odayı aydınlatmak için böyle bir şeyi yapmıştı. Oda aydınlanırken Fev Yorn'un ilginç bedeni ortaya çıktı: siyah bir cüppeye benzer bir şey vardı üzerinde ve cüppeye benzer şeyin dışında olan vücudu kabak turuncusu ve alev turuncusu arasında değişen başı ve elleri görünüyordu. Başı keldi. Dışarıdan bakıldığında sanki başının içinde lav varmış gibi bir görünümü vardı. Elleri de aynı şekilde bir görünüme sahipti. Gözleri siyah ve normalden biraz daha büyüktü; ağzı ise küçüktü ve içindeki tüm dişler siyahtı.

Birden koridorda mavi bir ışık ve “Fiş” diye bir ses duydu. Ardından iki tane daha gördü ve duydu. Misafirleri gelmişti.

Odaya üç kişi girdi. Biri yaşlıydı, biri orta yaşlardaydı, diğeri ise daha gençti. Fev Yorn ayağa kalkıp, işlerinin yerinde gitmesinin heyecanıyla gelen üç kişiyi de kendi dilinde selamladı. Üç kişi de Fev Yorn'un yapmacık tiz sesine aldırış etmediler. Üçü de istemeyerek oturdular masaya. İhtiyar, Fev Yorn'un sağına, diğeri ikisi ise soluna oturdular. Fev Yorn'la aynı masada oturmak, üçünün de isteyeceği en son şeydi ama çaresizlik onları böyle bir şeye zorlamıştı.